

”Alle mennesker har brug for at mærke, at deres tilstedeværelse gør en forskel”

Line Seier Madsen
– leder og chefredaktør af 'Outsideren'

TEKST: KARINA LUISE ANDERSEN

FOTO: DANIEL HJORTH

Karina Luise Andersen er
cand. mag. og redaktør på STOF

ILDSJÆLENE

'Ildsjælene' er en artikelserie, hvor der i hvert nummer af STOF vil være et portræt af en medarbejder, der brænder helt særligt igennem i sit arbejde på rusmiddelfeltet. Hvis du kunne tænke dig at nominere en kollega til at blive portrætteret i serien, er du velkommen til at skrive en mail til stof@crf.au.dk, hvor du beskriver din kollegas navn, job og kontaktinformation samt et par linjers motivation om, hvorfor netop denne kollega bør portrætteres som en ildsjæl i STOF.

Foreningen Outsideren er et online-magasin med over 10.000 læsere om måneden. Magasinet består af artikler, blogindlæg, illustrationer og film skrevet og lavet af mennesker med psykiske lidelser, og formålet er at påvirke og nuancere debatten om psykiatrien og om psykisk sygdom samt ikke mindst også at være et fælles rum for deltagelse og udvikling for mennesker med psykisk lidelse. Outsideren har også samarbejdsprojekter med fx Team Mod på Livet, der hører under Psykiatrienheden i Københavns Kommune, omkring 'Getting On' – et projekt med fokus på at gøre det lettere for mennesker med psykiske lidelser og psykisk sårbarhed at have en deltagende og medskabende rolle i frivillige fællesskaber – og "Broen til Fællesskabet" – et samarbejde med Huset for Psykisk Sundhed på Nørrebro omkring brobygning til civilsamfundet fra kommunale og regionale indsatser. Desuden har foreningen også en filmfestival kaldet 'Don't fear the weird', som laves i samarbejde med PsykInfo i Region Hovedstaden, og hvor formålet er at fremme åbenhed og nedbryde tabuer ved at invitere publikum til at se film om psykisk sygdom og sårbarhed i kombination med oplæg og debatter.

Outsideren ledes af chefredaktør Line Seier Madsen, som er antropolog, og som allerede i sit første job efter universitetet valgte at arbejde med mennesker, der var udsatte i samfundet.

"Som nyuddannet antropolog arbejdede jeg på Aktivitetscentret Sundholm på Amager, hvor udsatte borgere kan blive en del af et arbejdsfællesskab sammen med andre. Det var en vigtig læretid for mig, fordi jeg her fik øjnene op for, hvor vigtigt det er for alle at have noget at stå op til. Selvom mange af de folk, der var en del af arbejdsfællesskaberne, kæmpede med komplekse problemstillinger som svært alkohol- og stofbrug, hjemløshed og psykiske lidelser, så stod de hver dag op og kom på de forskellige værksteder," fortæller Line Seier Madsen og fortsætter:

"På Sundholm var jeg tilknyttet et fortælleværksted, hvor jeg hjalp andre med at skabe personlige byvandring, baseret på deres kendskab til byen og egne livshistorier. Her lærte jeg, hvorfor det er altafgørende, at man – når livet er gået skævt – får mulighed for at fortælle sin egen livshistorie på nye måder. Det at kunne bruge sine livserfaringer til noget konstruktivt gør, at de føles lettere at bære rundt på."

Det daglige arbejde

Line Seier Madsen har arbejdet som daglig leder af Outsideren i fire år, og selvom hun særligt brænder for formidlingsdelen af jobbet samt samarbejdet med andre mennesker og organisationer, så går meget af hendes tid med at forsøge at skabe et ordentligt finansieringsfundament for foreningen.

"Den vigtigste opgave for mig lige nu er at sikre, at Outsideren også vil bestå langt ud i fremtiden. Foreningens aktiviteter er finansieret af puljemidler, fondsmidler, donationer og støttemedlemskaber, og vi har ingen faste driftsmidler noget sted fra. Vi er gode til at søge projektmidler og har de seneste år fået projektstøtte fra både Sundhedsstyrelsen, Velux Fonden og Region Hovedstadens Psykiatri," siger Line og fortsætter:

"Men der skal ikke mere end et par afslag på projektsøgninger til, før jorden begynder at ryste under os. Det er et stort pres, vi som forening må leve under, og som vi stadig ikke har fundet en måde at komme ud af. Tidligere har vi kunnet klare os ved at søge faste puljemidler, men tiderne har ændret sig, og vi er mange foreninger om at søge de samme puljer nu. I en lille forening som Outsideren, der er drevet af ildsjælekræfter, er risikoen hele tiden stor for, at ansatte og frivillige brænder ud, når vi hele tiden skal jage nye midler."

Line Seier Madsen håber, at initiativer og foreninger som Outsideren får bedre chancer i fremtiden for at overleve finansielt. For selvom mange foreninger og fællesskaber understøttes af passionerede frivillige kræfter, så er der brug for penge til den faste administration og drift for virkelig at kunne være med til at skabe en stabil og vedvarende forskel.

"Jeg ville ønske, at vi som samfund bliver bedre til at passe på de sociale initiativer og fællesskaber, der findes rundt omkring i civilsamfundet. Der er så meget virkelyst i befolkningen og brug for, at vi samles, så ingen sidder alene derhjemme, men det er samtidig alt for svært at sikre fast finansiell grund under de mange vigtige steder, hvor udsatte borgere kan komme og være en del af et fællesskab."

Passion for at skabe bedre forståelse for hinanden

Line Seier Madsen oplever, at flere af de mennesker, hun har mødt i sit arbejdsliv med udsatte mennesker i samfundet, ikke kun har psykisk lidelse, men også problemer med rusmidler. Det er

en gruppe af mennesker, som hun allerede i sit job på Aktivitetscentret Sundholm fik øjnene op for, manglede hjælp og støtte fra samfundet.

”Jeg har mødt mange mennesker, der ikke fik den rigtige hjælp og støtte fra det offentlige og i stedet var nødt til at finde på andre måder at leve med de udfordringer, de havde. Her fungerede alkohol, stoffer og lignende som en måde for dem at få en pause fra virkeligheden og en vej til at komme igenem tab af familierelationer, kolde nætter på gaden og en følelse af at være fastlåst i en umulig livssituation,” siger Line Seier Madsen og fortsætter:

”Det kan gøre en stor forskel i et menneskes liv, hvis man har noget meningsfuldt at stå op til og nogen, der venter på dig – og ringer, når du ikke kommer. Alle mennesker har brug for at mærke, at deres tilstedeværelse gør en forskel, og at man kan bidrage med noget, der har betydning for os selv og andre. Og det gælder også udsatte mennesker, som måske kan føle, at de ellers har mindre værdi i samfundet end andre.”

Hun tilføjer:

”Og når man skaber de fællesskaber, der er brug for, så må det aldrig blive pseudo-fællesskaber, hvor man lægger op til, at det egentlig ikke spiller en rolle, om folk bliver væk. Hvis de uden problemer kan lade være med at komme, så sender man et signal til folk om, at de og det, de er og kan bidrage med, godt kan undværes. I stedet skal deres særlige behov kunne rummes i fællesskabet, så de heller ikke føler sig for pressede af at være med”

I det hele taget er det vigtigt for Line Seier Madsen at være med til at bidrage til, at samfundet kan blive bedre til at se og forstå, at mennesker er forskellige og har forskellige behov, og de derfor også skal kunne rummes individuelt, når de har brug for hjælp. Dette gælder for eksempel mennesker med samtidige rusmiddelproblemer og psykisk lidelse.

”Jeg ville ønske, at det var nemmere at få hjælp for dem, der både kæmper med psykiske lidelser og rusmiddelproblematikker. Så vidt jeg ved, findes der ikke et væld af steder, hvor man kan få hjælp til begge ting samtidig. For den enkelte er tingene jo ofte meget forbundne og skal derfor også adresseres samtidigt, hvis man skal kunne ændre sine adfærdsmønstre og tænkning,” siger Line Seier Madsen og uddyber:

”Jeg ville i det hele taget ønske for udsatte mennesker generelt, at vi som samfund var bedre til at hjælpe mennesker med lige præcis dét, de har brug for, og at der ikke blev tænkt så meget i afgrænsede funktioner. Hvis ens hjem roder, fordi man har det psykisk svært og ikke kan overskue at pakke sine flyttekasser ud efter en flytning, er det nok mest af alt en hjælpende hånd, der skal til, fremfor alt muligt andet. Der er sikkert forklaringer på, hvorfor hjælpen er opdelt, som den er, men for det enkelte menneske giver det ikke mening, at man kun kan få hjælp til én ting ad gangen. Dét håber jeg, at vi kommer til at se ændre sig i fremtiden.”

Fortællinger, der gør en forskel

Hendes faglige baggrund som antropolog er vigtig for Line Seier Madsen i forhold til at forstå, at de fortællinger, der eksisterer om mennesker i samfundet, er med til at påvirke alt i livet og i hverdagen både for den enkelte og for fællesskabet.

”Jeg er helt sikkert meget farvet af hele den tilgang indenfor antropologien, der handler om, at virkeligheden er noget, vi skaber sammen med andre gennem det sprog og de forestillinger, vi har til rådighed. Ved at arbejde med den fortælling, vi har om os selv, gennem for eksempel skrivning af personlige fortællinger, kan man begynde at forstå sig selv i et nyt lys. Det er ofte det, jeg ser ske i Outsideren, når vores skribenter får respons på deres tekster fra læserne. **Det betyder utroligt meget, når andre siger, at de for eksempel kan genkende den følelse af at være ensom, som man har beskrevet. Så går både skribent og læser fra at stå alene med deres erfaringer til at kunne deles om dem, og skribenten bliver én, der kan hjælpe andre,**” siger Line Seier Madsen og afslutter:

”Hos Outsideren får mennesker en virkelig vigtig følelse af, at alt det svære, de har gået igennem i psykiatrien eller ungdomslivet, kan bruges til noget konstruktivt og komme andre til gavn. Ved fx at skrive et blogindlæg om ens seneste indlæggelse kan man være med til at klæde psykiatriske sygeplejersker bedre på til jobbet eller hjælpe andre i en lignende livssituation, så de ikke føler sig alene. Det gør en forskel, at man er til og har haft det liv, man har. Og at kunne være med til at give andre den følelse er med til at gøre det meget meningsfuldt for mig at gå på arbejde hver eneste dag.”